

Bemærkninger til forslaget.

Almindelige bemærkninger.

Gennemførelse af de 18 forslag vil utvivlsomt bringe, at man i løbet af et års tid er kommet frem til, at der ikke er noget egentligt arbejdsløshedsproblem tilbage, og at der fremkommer overskud på betalingsbalancen, som kan anvendes til at tilbagebetale den betydelige udlandsgæld, Danmark har pådraget sig.

En vigtig økonomisk mekanisme i denne sammenhæng består i, at der vil fremkomme initiativ og virkelyst, når erhvervslivet forkæles med et sundt økonomisk grundklima, hvor hverken restriktioner, bureaukrati eller skattetryk plager udfoldelsen. Såvel på danske som på udenlandske igangsættere og investorer vil planen have sine vigtigste virkninger.

Med lettelsen af den alt for store offentlige overbygning på det danske samfund vil renteniveauet givetvis falde betydeligt (renten i dag sammensætter sig jo af indkomstskat og inflation), og pengeforringelsen vil også blive bremsset.

Naturligvis er det ikke muligt eksakt at gengive, hvilket begivenhedsforløb hver enkelt af de nævnte foranstaltninger vil udløse, men under forudsætning af, at de alle gennemføres, vil de talmæssige bevægelser, som findes optrykt i bilaget til nærværende forslag til folketingsbeslutning, angive de mest sandsynlige talmæssige størrelsesordener. Der erindres herved om, at de forløbne års erfaringer viser, at fremskridtspartiets forudsigelser af, hvilke virkninger økonomiske foranstaltninger vil få, har været de af samtlige forudsigelser, der bedst har kunnet holde stik, mens f. eks. regeringens vurderinger af egne forslag altid har vist sig at være for optimistiske.

De ubehageligheder, som forslaget udløser, er gjort så minimale som muligt, når der skal nås den fornødne økonomiske effekt. I forslaget er derfor bortskrælet ethvert forsøg på såkaldt psykologisk lovgivning, som lægger sminke ud over foranstaltningerne. Den slags gør nemlig på længere sigt kun skade for os alle — og ikke mindst for de svageste stillede. Det drejer sig om præcist og målrettet at gå lige løs på krisens årsager med de foranstaltninger, som har færrest dårligere bivirkninger, og som også passer ind i det for hele befolkningen mest holdbare langtidsperspektiv.

For at undgå ørkesløs strid om ord bemærkes, at

der, når arbejdsløsheden er afskaffet, vil være 20-25.000 arbejdsløse tilbage i forbindelse med jobskifter, sæsonsving og lignende foreteelser, som det ikke er tilrådeligt at søge at undgå, og som ikke rammer de pågældende mennesker med særlig hårdhed.

Forslagenes fordelingspolitiske virkninger er kun for en enøjet nærsynet vurdering i lønmodtagernes disfavør. Gennemføres forslagene ikke, vil det nemlig gå meget hårdere ud over lønmodtagerne. En af årsagerne til, at vi er ført ud i krisen, er, at lønomkostningerne er vokset for stærkt i Danmark i forhold til vore konkurrentlandene, nemlig — ifølge *Finanstidende* for 19. august 1977 — som følger:

Gennemsnitlig årlig lønstigning i pct.	Danmark	Konkurrentlandene
1962-72	11,1	7,6
1973	18,8	10,0
1974	21,5	12,3
1975	19,7	16,4
1976	12,4	13,0
1977 forventelig	11,0	10,7

Rentesrenteeffekten af disse tal og akkumulationssvækkelsen er meget betydelig.

Omvendt er de erhvervsdrivende på mange felter blevet ramt ganske hårdt i perioden, se f. eks. *Fremskridt* nr. 14/77, side 4.

Den fordelingspolitiske virkning af en devaluering, der skal nytte noget, vil i øvrigt blive endnu værre for lønmodtagerne. Arbejdsløshedstal og udlandsgældens stigning dokumenterer simpelt hen, at den danske lønmodtager under alle omstændigheder vil være totalt afskåret fra fortsat at løbe så meget foran sine udenlandske kolleger i forbedringer af levestandard.

Når justeringen ikke behøver at blive værre over for lønmodtagerne end nærværende forslags, beror det dels på forslagernes hensigtsmæssige udformning, så der ikke pålægges strengere byrder end absolut nødvendigt for at nå målet, dels på at det katastrofale ved de høje lønninger alene ligger i firmaernes lønomkostning og ikke i lønmodtagernes lønindtjening. Der er som bekendt især skatten til forskel på de to størrelser. Og forslagets nedsettelse af de offentlige udgifter muliggør, at især den del af lønomkostningerne, som skatten udgør, påvirkes.